

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera
a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. M. J.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Magistrát města Děčín**,
sídlem Mírové náměstí 1175/5, 405 38 Děčín,
zastoupený Mgr. Narcisem Tomáškem, advokátem,
sídlem U Starého mostu 111/4, 405 02 Děčín,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Zásah spočívající ve zveřejnění osobních údajů žalobce na webových stránkách statutárního města Děčín, dostupných na www.mmdecin.cz, v období od 18. 7. 2016 do 24. 9. 2018, a to konkrétně jména a příjmení žalobce a ID datové schránky žalobce v rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 18. 7. 2016, č. j. MDC/69078/2016, sp. zn. MDC/65906/2016, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **18 456 Kč**, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce se žalobce domáhal toho, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách statutárního města Děčín, dostupných na www.mmdecin.cz/magistrat-2/informace-podane-dle-zakona-106-1999-sb/cat_view/179-informace-podane-dle-zakona-106-1999-sb/392-2016, byl nezákonný. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce upřesnil, že osobní údaje byly žalovaným zveřejněny rozhodnutím o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 18. 7. 2016, č. j. MDC/69078/2016, sp. zn. MDC/65906/2016, (dále též „předmětný dokument“) na oficiálních webových stránkách statutárního města Děčín; konkrétně bylo v odůvodnění předmětného dokumentu čitelné jeho jméno a příjmení a na titulní straně bylo uvedeno ID datové schránky žalobce. Poukázal na to, že po podání předžalobní výzvy dne 21. 9. 2018 žalovaný předmětný dokument odstranil a později jej nahradil rozhodnutím, které bylo řádně anonymizováno a které bylo zveřejněno až dne 24. 9. 2018, tedy až po více než dvou letech a dvou měsících od zveřejnění informace. Před řádnou anonymizací bylo možné předmětný dokument stáhnout i s osobními údaji žalobce. V této souvislosti žalobce odkázal na zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 24. 4. 2019 (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), konkrétně připomněl znění § 5 odst. 1 písm. f) a § 4 písm. e) tohoto zákona. Popřel, že by se zveřejněním osobních údajů dal souhlas, čímž podle žalobce došlo k rozporu nejen se zákonem o ochraně osobních údajů, ale i k rozporu s § 8a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), k rozporu s čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod a k rozporu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky.
3. Žalobce byl přesvědčen, že došlo k přímému a závažnému zásahu do jeho osobní sféry. Podle žalobce mohl každý po zjištění jeho ID datové schránky z předmětného dokumentu dohledat adresu, kde žije se svou rodinou. Trval na tom, že ID datové schránky si zasluhuje možná i vyšší ochranu než jeho jméno a příjmení. Zdůraznil, že na veřejné vyvěšení jeho jména a příjmení na webových stránkách statutárního města Děčín lze důvodně nahlížet jako na jeho umístění na (středověký pomyslný) pranýř, neboť pokud bude nějakému subjektu vadit on sám, jeho činnost nebo jeho žádost o poskytnutí informace, mohou jej tyto subjekty ústně, písemně anebo též fyzicky atakovat. Podle názoru žalobce žalovaný svým postupem poskytl potřebné informace všem osobám s připojením k internetu, a žalobce se proto cítil postupem žalovaného osobně ohrožen, neboť zveřejňování jeho osobních údajů může vést k útokům na žalobce ze strany veřejnosti. Poukázal na velmi podobný případ, který řešil Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 29. 6. 2017, č. j. 8 A 46/2017-27. Doplnil, že ode dne 25. 5. 2018 bylo jednání žalovaného rovněž v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“), a to zejména porušením zásady zákonnosti, zásady omezení účelu, zásady minimalizace údajů, zásady omezení uložení a zásady integrity a důvěrnosti.
4. Žalobce rovněž nesouhlasil se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo právního zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že § 39 odst. 3 písm. d) a e) směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to advokáti nepřejí, neměla by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Zdůraznil, že došlo k odstranění předmětného dokumentu a jeho nahrazením řádně anonymizovaným dokumentem. Výzvě žalobce tak bylo bez průtahů vyhověno. Žalovaný trval na tom, že v žalobě žalobce uvádí pouze své domněnky, avšak žádnou konkrétní situaci, která by nastala v důsledku zveřejnění předmětného dokumentu, netvrdil. Z tohoto důvodu nebyl skutkový stav způsobilý zasáhnout do práv žalobce podstatným způsobem. Žalovaný byl přesvědčen, že odstraněním předmětného dokumentu a jeho nahrazením dokumentem řádně anonymizovaným došlo k dostatečné nápravě.

Replika žalobce

6. Podle žalobce bylo podstatné, zda k nezákonnému zásahu došlo, a nikoliv, že žalovaný své jednání napravil. Doplnil, že v předmětném soudním řízení nemusí tvrdit a prokazovat konkrétní situaci, která nastala v důsledku zveřejnění předmětného dokumentu. Podle žalobce bylo podstatné, že žalovaný zveřejnil bez jeho souhlasu jeho osobní údaje. Připustil, že došlo k odstranění předmětného dokumentu, ale již nedošlo k odčinění toho, že osobní údaje žalobce byly po značnou dobu na webových stránkách žalovaného zveřejněny. Trval na tom, že podání žaloby bylo jediným možným řešením, neboť žalovaný si stále neuvědomuje závažnost nesprávného úředního postupu.

Ústní jednání soudu

7. Při jednání soudu konaném dne 4. 3. 2020 právní zástupce žalobce trval na tom, že žaloba byla podána důvodně, neboť ve vztahu k žalobci došlo k zásahu do jeho ústavně zaručeného práva na ochranu osobních údajů. Poukázal na to, že újma žalobci skutečně vznikla. Jak byla tato újma významná, se v tomto řízení neřeší, přesto z procesní opatrnosti navrhl výslech žalobce, kterým by mohl být osvětlen rozsah jemu způsobené újmy. Dále uvedl, že i přes skutečnost, že po upozornění v předžalobní výzvě došlo k odstranění osobních údajů žalobce z webových stránek žalovaného, stále trvá právo žalobce domáhat se konstatování existence porušení jeho práv. Podanou žalobou tohoto svého práva pouze využil. Dále právní zástupce žalobce navrhl úpravu petitu v tom směru, aby z petitu jednoznačně vyplývalo období, po které byly neoprávněně zveřejněny osobní údaje žalobce, a to tak, že jeho údaje byly neoprávněně zveřejněny v období od 18. 7. 2016 do 24. 9. 2018. Zdůraznil, že nemůže mít žádnou váhu případný odkaz na to, že žalobce je profesionálním zástupcem ve správním řízení. Dále upozornil na to, že žalobce má právo na právní ochranu svých práv a neexistuje žádný důvod pro případné krácení náhrady soudních nákladů za situace, kdy žalobce pouze využil svého zákonného práva. Právní zástupce žalobce poukázal na své osobní zkušenosti s porušováním práva na ochranu osobních údajů tím, že byly jeho osobní údaje zveřejněny na webových stránkách obecního úřadu poté, co žádal o poskytnutí údajů. V tomto směru navrhl z procesní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opatrnosti provedení důkazu dopisem veřejného ochránce práv ze dne 16. 3. 2009, sp. zn. 1244/2009/VOP/BK. Trval na své žádosti, aby jeho údaje v souvislosti s tímto soudním jednáním a rozhodnutím ve věci nebyly zveřejňovány na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu. Konstatoval, že ze zveřejněného ID datové schránky je možno na internetu dohledat bydliště fyzické osoby, které tato schránka náleží, proto fakticky v předmětném případě došlo ke zveřejnění adresy bydliště žalobce („X“). Pro úplnost uvedl, že osoba znalá místních poměrů by z bydliště žalobce mohla dovozovat, že byl příslušníkem armády, což u některých osob vzbuzuje negativní konotace.

8. Právní zástupce žalovaného při tomto jednání zdůraznil, že žalovaný reagoval na předžalobní výzvu žalobce a osobní údaje žalobce z internetu na základě této výzvy odstranil, a proto považoval žalobu za nedůvodnou. Nepopíral, že mohlo dojít k zásahu do práv žalobce, ovšem po jeho upozornění na to bylo žalovaným adekvátně reagováno, a poukázal i na dobu, po kterou žalobci zveřejnění jeho údajů nevadilo; z této doby dovozoval, že zásah do jeho práv nemohl být nikterak zásadní. Dále navrhl, aby v případě vyhovění žalobě nebyla žalobci s poukazem na skutečnost, že po upozornění došlo k odstranění jeho osobních údajů z internetu, přiznána náhrada soudních nákladů.
9. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl k návrhu žalobce dokazování rozhodnutím o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 18. 7. 2016, č. j. MDC/69078/2016, sp. zn. MDC/65906/2016, z něhož soud zjistil, že na jeho titulní straně nebylo začerněno ID datové schránky žalobce a v odůvodnění rozhodnutí bylo ponecháno jméno a příjmení žalobce, popř. pouze příjmení žalobce. Dále soud k návrhu žalobce provedl dokazování dvěma printscreeny obrazovky webových stránek statutárního města Děčín, z nichž soud zjistil, že dokument č. 39 „*Odmítnutí poskytnutí informace*“ byl dle prvního printscreenu přidán 21. 7. 2016 a změněn 23. 1. 2017 a podle druhého printscreenu byl stejný dokument přidán 24. 9. 2018. Soud rovněž k návrhu žalobce provedl důkaz printscreenem ze dne 30. 4. 2018, z něhož soud zjistil, že na www.google.cz byl při vyhledání spojení slov „*magistrát města děčín ing. m. j.*“ nalezen dokument ve formátu PDF „39 *Odmítnutí poskytnutí informace – Magistrát města Děčín*“, přičemž v náhledu daného dokumentu bylo obsaženo slovní spojení „*žádost Ing. M. J.*“. Soud provedl dokazování též předžalobní výzvou ze dne 20. 9. 2018 a výpisem o odeslání zprávy ze systému datových schránek, ze kterých plyne, že právní zástupce žalobce vyzval žalovaného k odstranění osobních údajů ve zveřejněném rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 18. 7. 2016, č. j. MDC/69078/2016, sp. zn. MDC/65906/2016. Soud k návrhu žalobce dále provedl dokazování obsahem odst. 2 na straně 59 Metodického doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (podle právního stavu k 1. 11. 2015).

Posouzení věci soudem

10. Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí, třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Touto žalobou se podle § 82 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Žalobce se žalobou domáhal pouze určení, že zásah byl nezákonný. Je proto třeba předně připomenout, že podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s., rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
13. Podstatu nyní projednávané věci tvoří otázka, zda zveřejněním rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 18. 7. 2016, č. j. MDC/69078/2016, sp. zn. MDC/65906/2016, na úřední desce žalovaného dostupné na webových stránkách statutárního města Děčín došlo v důsledku nedostatečné anonymizace osobních údajů žalobce k nezákonnému zásahu do práv žalobce.
14. V nyní projednávané věci z provedeného dokazování vyplývá a mezi účastníky řízení není ani sporné, že žalovaný zveřejnil dne 18. 7. 2016 vyvěšením na úřední desce Magistrátu města Děčín rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace, dostupné na webových stránkách statutárního města Děčín. V daném rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace, které bylo od 21. 7. 2016 do 23. 9. 2018 zveřejněno na webových stránkách statutárního města Děčín, však byly ponechány osobní údaje žalobce, a to konkrétně ID datové schránky na titulní straně rozhodnutí a jméno a příjmení žalobce v odůvodnění předmětného rozhodnutí.
15. Podle § 8a informačního zákona platí, že *„informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“*. Citované § 8a informačního zákona pak odkazuje i na § 10 zákona o ochraně osobních údajů, dle něhož *„při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.“*
16. Soud je toho názoru, že žalovaný v nyní projednávaném případě nedostal své povinnosti stanovené v § 8a informačního zákona, a proto konstatuje, že výše popsany postup představoval nezákonný zásah do práv žalobce ve smyslu § 82 s. ř. s., konkrétně do práva žalobce na informační sebeurčení, které je ústavně zaručeno v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, dle něhož má *„každý právo na ochranu před neoprávněným sbíráním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.“* Jak již bylo popsáno výše, žalovaný zveřejnil rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace ze dne 18. 7. 2016, č. j. MDC/69078/2016, sp. zn. MDC/65906/2016, nicméně při zveřejnění nerespektoval zmíněnou zásadu integrity a důvěrnosti a nepřijal taková opatření, která by dostatečným způsobem zabezpečila osobní údaje žalobce (konkrétně jméno a příjmení žalobce a ID jeho datové schránky) a ochránila je před případným neoprávněným či protiprávním zpracováním. Žalovaným provedenou anonymizaci totiž za takové opatření zdaleka považovat nelze, neboť - jak zdůrazňuje žalobce (a žalovaný s tímto tvrzením souhlasí, jak vyplývá i z jeho následného postupu) - na titulní straně neanonymizoval ID datové schránky žalobce a v odůvodnění rozhodnutí ponechal jeho jméno a příjmení, a tedy osobní údaje žalobce, které tak mohl kdokoliv získat a seznámit se s nimi. Soud si je vědom toho, že další osobní údaje v daném rozhodnutí byly začerněny, a nelze tak upřít Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovanému snahu osobní údaje žalobce anonymizovat, nicméně z výše uvedených důvodů však nelze tuto anonymizaci považovat za řádně provedenou. Tato skutečnost ovšem nic nemění na tom, že žalovaný při správě osobních údajů žalobce pochybil.

17. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že byly naplněny pojmové znaky nezákonného zásahu podle § 82 s. ř. s., neboť žalovaný svým nezákonným postupem, který byl v rozporu s § 8a informačního zákona, žalobce přímo zkrátil na jeho právech. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. tedy soud určil, že žalovaným provedený zásah vůči žalobci byl nezákonný.
18. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. k návrhu žalobce pro nadbytečnost neprovedl dokazování sdělením Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 13. 2. 2018, č. j. UOOU-00188/18-3, a dopisem veřejného ochránce práv ze dne 16. 3. 2009, sp. zn. 1244/2009/VOP/BK, neboť dané listiny se nijak netýkají zveřejňování informací Magistrátem města Děčín. Soud dále pro nadbytečnost nepřistoupil k provedení účastnického výsledku žalobce, neboť relevantní skutečnosti potřebné pro rozhodnutí ve věci byly prokázány jinými důkazy provedenými v tomto řízení.
19. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval.
20. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 18 456 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč, z částky 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby, repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast na jednání - § 11 odst. 1 písm. g) AT], z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT] a z částky 2 856 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Soud dále poznamenává, že žádné další náhrady nákladů soudního řízení soud nemohl přiznat, neboť nebyly soudu doloženy ani v dodatečně stanovené třídní lhůtě po provedeném jednání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakém rozsahu
a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. března 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)